

transformée en mosquée (1586), l'icône fut transportée dans l'Église actuelle du Patriarcat. On peut donc la rattacher à la grande restauration de la partie nord de la Pammakaristos, effectuée sur l'ordre de Jean Comnène et d'Anne Dalassena († 1067).

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΟΝ ΔΙΚΑΙΟΝ.— Περὶ τῆς ἐκλογῆς τῶν ἐν Σερβίᾳ ἀρχιερέων ἀπὸ ἀρχομένου τοῦ ιη' αἰῶνος μέχρις ὑπερμεσοῦντος τοῦ ιθ' αἰῶνος, ὑπὸ *Κ. Μ. Πάλλη**.

Ἡ ἐκλογή τῶν ἀρχιερέων τῶν ἐν Σερβίᾳ μητροπόλεων καὶ ἐπισκοπῶν ἐγίγνετο :
 I. μέχρι τοῦ ἔτ. 1830 ὑπὸ τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐνδημούντων ἀρχιερέων προτροπῇ καὶ ἀδείᾳ τοῦ οἰκουμενικοῦ Π.¹ 2. Ἔστι δ' ὅτε διὰ πατριαρχικῆς καὶ συνοδικῆς ἐκδόσεως ἀντιτίθετο τῷ Μ. Βελιγραδίου καὶ δύο ἑτέροις ἀρχιερεῦσιν ἡ κανονικὴ ψήφισις τοῦ ὑπὸ τῆς Μ. ἐκκλησίας ἀξίου κριθέντος καὶ ἡ τοῦ τῆς ἐκλογῆς ὑπομνήματος σύνταξις καὶ ὑπογραφή ὡς καὶ ἡ χειροτονία τοῦ αἰρεθέντος².

Ὑπὸ τῆς Μ. Ἐκκλησίας ἀναγκαίᾳ ἐκρίθη ἡ ὑπὸ τῶν αἰρουμένων ἐν ταῖς σερβι-

* Ἐξήγησις συντετμημένων λέξεων :

Μ. = Μητροπολίτης.

Π. = Πατριάρχης.

Π. Ε. = Πατριαρχικὰ ἔγγραφα ἐκδοθέντα ὑπὸ Κ. Δελικάνη εἰς τόμους τρεῖς.

¹ Ὅρα τὰ ὑπομνήματα ἀπὸ Νοεμβρίου 1739 τοῦ Σωφρονίου (Π. Ε. 3, σ. 698-699), ἀπὸ 30 Ὀκτωβρίου 1767 τοῦ Οὐζίτζης καὶ Βαλλιόβου Ἰωακείμ (αὐτ. σ. 699-700), ἀπὸ Ἰουλίου 1784 τοῦ Διονυσίου εἰς διαδοχὴν τοῦ παραιτησαμένου Ἱερεμίου (αὐτ. σ. 700-701), ἀπὸ Σεπτεμβρίου 1791 τοῦ Βελιγραδίου Μεθοδίου, εἰς διαδοχὴν τοῦ ἀφανοῦς γενομένου Διονυσίου (αὐτ. σ. 704-705), ἀπὸ Ὀκτωβρίου 1794 τοῦ Οὐζίτζης καὶ Βαλλιόβου Δανιὴλ τοῦ ἀπὸ ρωγῶν εἰς διαδοχὴν τοῦ τελευτήσαντος Ἰωακείμ (αὐτ. σ. 705-706), ἀπὸ Ἀπριλίου 1801 τοῦ Βελιγραδίου Λεοντίου εἰς διαδοχὴν τοῦ τελευτήσαντος Μεθοδίου (αὐτ. σ. 709), ἀπὸ Μαρτίου 1802 τοῦ τέως πρωτοσυγγέλου τῆς μητροπόλεως Ἡρακλείας Ἀνθίμου εἰς διαδοχὴν τοῦ εἰς τὴν μητρόπολιν Τυρνόβου μετατεθέντος Δανιὴλ (αὐτ. σ. 709-710), ἀπὸ Ὀκτωβρίου 1814 τοῦ Οὐζίτζης καὶ Βαλλιόβου Δανιὴλ εἰς διαδοχὴν τοῦ παραιτησαμένου Ἀνθίμου (αὐτ. σ. 714), ἀπὸ Νοεμβρίου 1815 τοῦ Οὐζίτζης καὶ Βαλλιόβου Μελετίου εἰς διαδοχὴν τοῦ καθαιρεθέντος Δανιὴλ (αὐτ. σ. 718), ἀπὸ Νοεμβρίου 1815 τοῦ Βελιγραδίου Ἀγαθαγγέλου εἰς διαδοχὴν τοῦ τελευτήσαντος Διονυσίου (αὐτ. σ. 718-719), ἀπὸ Αὐγούστου 1816 τοῦ Οὐζίτζης καὶ Βαλλιόβου Γερασίμου εἰς διαδοχὴν τοῦ τελευτήσαντος Μελετίου (αὐτ. σ. 719-720), ἀπὸ Αὐγούστου 1825 τοῦ Βελιγραδίου Κυρίλλου εἰς διαδοχὴν τοῦ εἰς τὴν μητρόπολιν Χαλκηδόνος μετατεθέντος Ἀγαθαγγέλου (αὐτ. σ. 738-739), ἀπὸ Μαρτίου 1827 τοῦ Βελιγραδίου Ἀνθίμου εἰς διαδοχὴν τοῦ τελευτήσαντος Κυρίλλου (αὐτ. σ. 741).

² Οὕτω διὰ τῆς ἀπὸ 20 Ἰουνίου 1827 πατριαρχικῆς καὶ συνοδικῆς ἐκδόσεως τοῦ Π. Ἀγαθαγγέλου ἐνετάλη ὁ Μ. Βελιγραδίου Ἀνθίμος, ἵνα ἐν τῇ μητροπόλει Τυρνόβου μετὰ δύο ὁμῶρων ἀρχιερέων ψηφίσῃ εἴτα δὲ καὶ χειροτονήσῃ ἐπίσκοπον τῆς τῇ μητροπόλει Τυρνόβου ὑποκειμένης ἐπισκοπῆς Λοφτζοῦ τὸν ὑπὸ τῆς Μεγ. ἐκκλησίας ἄξιον κριθέντα πρωτοσύγγελον Διονύσιον εἰς διαδοχὴν αὐτοῦ μετατεθέντος εἰς τὴν μητρόπολιν Βελιγραδίου (αὐτ. σ. 743-744).

καῖς ἐπισκοπαῖς ἀρχιερέων γινώσις τῶν τοῦ τόπου ἡθῶν καὶ τῆς διαλέκτου¹. 3. Ἡ ἐκλογὴ ἐγίνετο ἐν Κωνσταντινουπόλει συνήθως μὲν ἐν τῷ πατριαρχικῷ ναῷ τοῦ ἁγίου Γεωργίου, ἐνίοτε ὁμῶς καὶ ἐν ἄλλῳ ἐν Κωνσταντινουπόλει ναῷ, ὡς τῷ τῶν Ταξιαρχῶν τοῦ Μεγάλου Ρεύματος², ἢ ἐν τῷ ἐν Νεοχωρίῳ ναῷ τῆς Θεοτόκου³, ἢ ἐν τῷ ἐν Κουρούτσεσμε ναῷ τοῦ ἁγίου Ἰωάννου⁴. 4. Ἐκυροῦτο δ' ἡ ἐκλογὴ δι' ἐκδόσεως βασιλικοῦ βερατίου⁵. Ἡ βασιλικὴ προσταγὴ ἔστιν ὅτε προηγεῖτο τῆς ἐκλογῆς⁶. 5. Ἐγνωρίζετο μάλιστα ἡ τοῦ Μ. Βελιγραδίου ἐκλογὴ ἔστιν ὅτε ὑπὸ τοῦ Π. πρὸς τοὺς ἐν Κωνσταντινουπόλει κνέζιδες τοῦ σερβικοῦ ἔθνους⁷ καὶ πρὸς τὸν πρόεδρον τοῦ Σερβικοῦ ἔθνους ὡς καὶ τὸν κληρὸν καὶ τὸν λαὸν Σερβίας⁸.

II. Ἀπὸ δὲ τοῦ ἔτους 1830, ὅτε τῆς Σερβίας γενομένης ἡμιανεξαρτήτου ἡγεμονίας ἔτυχε καὶ ἡ ταύτης ἐκκλησία ἀνεξαρτησίας τιнос, ἡ ἐκλογὴ ἐγίνετο 1. ὑπὸ τοῦ αὐθέντου τῆς Σερβίας καὶ τοῦ ταύτης ὀρθοδόξου λαοῦ. Καὶ Μ. Βελιγραδίου ἡρεῖτο Σέρβος τὴν καταγωγὴν ἐπίσκοπος, ἂν δὲ μὴ ὑπῆρχε Σέρβος πρὸς τὸ ἐπισκοπικὸν ἀξίωμα ἱκανὸς καὶ Ἑλλήν τὴν καταγωγὴν. 2. Ἡ δὲ κύρωσις τῆς ἐκλογῆς ἐγίνετο ὑπὸ τῆς Μεγ. ἐκκλησίας, ἥτοι ψήφῳ τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐνδημούσης συνόδου προτροπῇ καὶ ἀδείᾳ τοῦ Π. Ἐδίδοντο δὲ τῇ Μεγάλῃ ἐκκλησίᾳ πλὴν τῶν ὑπὸ τοῦ σερβικοῦ ἔθνους ἐτησίως καταβαλλομένων πρὸς τὴν κύρωσιν τῆς ἐκλογῆς τοῦ μὲν Μ. Βελιγραδίου, φλωρία βασιλικὰ πεντήκοντα καὶ ἑκατόν, πρὸς δὲ τὴν τῶν ἐπισκόπων ἑκατόν.

Μετὰ τὴν κύρωσιν τῆς ἐκλογῆς τοῦ αἰρεθέντος, ἂν μὴ οὗτος ᾖν κεχειροτονημένος ἐπίσκοπος, ἐπηκολούθει ἡ εἰς ἐπίσκοπον προχείρισις αὐτοῦ κατ' ἀκολουθίαν κανονικῆς τοῦ Π. ἐκδόσεως⁹.

¹ Τοῦτο ἐξαίρεται λ. χ. ὡς πρὸς τὸν εἰς τὴν μητρόπολιν Βελιγραδίου προβιβασθέντα ἐπίσκοπον Λοφτζοῦ Ἀνθιμον ἐν τῇ πρὸς τοὺς ἐν Κωνσταντινουπόλει Σέρβους δεπουτάτους ἀπὸ 23 Μαρτίου 1837 ἐπιστολῇ τοῦ Π. Ἀγαθαγγέλου (αὐτ. σ. 742).

² Ἐν αὐτῷ λ. χ. ἐγένετο ἡ ἐκλογὴ τοῦ Διονυσίου κατ' Ἰούλιον τοῦ 1784 (αὐτ. σ. 700-701).

³ Ἐν αὐτῷ λ. χ. ἐγένετο ἡ ἐκλογὴ τοῦ Μεθοδίου κατὰ Σεπτέμβριον τοῦ 1791 (αὐτ. σ. 704-705).

⁴ Ἐν αὐτῷ λ. χ. ἐγένετο ἡ ἐκλογὴ τοῦ Οὐζίτζης Δανιήλ. Ὅρα τὸ ἀπὸ Ὀκτωβρίου 1814 ὑπόμνημα, αὐτ. σ. 714).

⁵ Ὅρα τὸ ἀπὸ 23 Μαρτίου 1827 γράμμα τοῦ Π. Ἀγαθαγγέλου πρὸς τοὺς ἐν Κωνσταντινουπόλει κνέζιδες τοῦ σερβικοῦ ἔθνους, τὸ ἀφορῶν εἰς τὸν εἰς τὴν μητρόπολιν Βελιγραδίου προβιβασθέντα ἐπίσκοπον Λοφτζοῦ Ἀνθιμον (αὐτ. σ. 741-742).

⁶ Οὕτω ἡ βασιλικὴ προσταγὴ προηγήθη τῆς κατὰ Νοέμβριον τοῦ 1739 γενομένης ἐκλογῆς τοῦ Μ. Βελιγραδίου Σωφρονίου (αὐτ. σ. 698-699).

⁷ Ὅρα λ. χ. τὸ ἀπὸ 23 Μαρτίου 1827 γράμμα τοῦ Π. Ἀγαθαγγέλου (αὐτ. σ. 741-742).

⁸ Ὅρα λ. χ. τὴν ἀπὸ 25 Ἰουνίου 1827 πατριαρχικὴν καὶ συνοδικὴν ἐπιστολὴν (αὐτ. σ. 744).

⁹ Ὅρα τὰ κεφάλαια Α', Β' καὶ Γ' τοῦ ἀπὸ Αὐγούστου 1831 πατριαρχικοῦ καὶ συνοδικοῦ τοῦ Π. Κωνσταντίου τοῦ Α' γράμματος, τοῦ κυρώσαντος τὰ τῇ Μεγ. ἐκκλησίᾳ διὰ τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει ἀντιπροσώπων (δεπουτάτων) τοῦ σερβικοῦ ἔθνους ὑποβληθέντα αἰτήματα τοῦ αὐθέντου καὶ ἐθνάρχου

III. Βραδύτερον δ' ἔτι ἡ ἐκλογὴ ἐγένετο ὑπὸ τῶν ἐν Σερβίᾳ μητροπολιτῶν, ἡ δὲ τοῦ Μ. Σερβίας καὶ ὑπὸ τοῦ ἐκεῖ ὀρθοδόξου λαοῦ, ἐκυροῦτο δ' ἡ ἐκλογὴ ὑπὸ τοῦ Σέρβου ἡγεμόνος¹. Μετὰ τὴν κύρωσιν τῆς ἐκλογῆς ἐπηκολούθει ἡ χειροτονία τοῦ αἰρεθέντος, ἂν μὴ οὗτος ἦν κεχειροτονημένος ἐπίσκοπος, ὑπὸ τοῦ Μ. Σερβίας καὶ δύο ἄλλων ἀρχιερέων². Ἐγνωρίζοντο δ' εἴτα τῇ Μεγάλῃ ἐκκλησίᾳ τὰ γινόμενα πρὸς ἐπευλόγησιν, καταχώρισιν δὲ τοῦ ὀνόματος τοῦ νέου ἐπισκόπου ἐν τῷ τῶν ὑπομνημάτων ἐκκλησιαστικῷ κώδικι³.

Ὁ Π. ἐγνώριζε τῷ Μ. Σερβίας τὴν ὑπὸ τῆς Μεγάλῃς ἐκκλησίας ἀποδοχὴν τῶν γενομένων καὶ τὴν ἐν τοῖς τῶν ἀρχιερατικῶν ὑπομνημάτων ἱεροῖς κώδεξιν αὐτῆς ἀναγραφὴν τοῦ νέου ἀρχιερέως⁴.

τῆς Σερβίας Μιχαὴλ Ὁβρένοβιτς καὶ τοῦ ὀρθοδόξου κλήρου καὶ λαοῦ ταύτης (αὐτ. σ. 746-749). Οὕτως ἤρθεσαν κατ' Αὐγούστον τοῦ 1831 ἐπίσκοπος Οὐζίτζης ὁ Νικηφόρος. "Ὅρα τὸ ἀπὸ Αὐγούστου 1831 δοθὲν αὐτῷ ἐκκλησιαστικὸν ἀποδεικτικὸν καὶ συστατικὸν γράμμα τοῦ Π. Κωνσταντίου τοῦ Α' (αὐτ. σ. 751-752 καὶ 750), Μ. Βελιγραδίου εἰς διαδοχὴν τοῦ τελευτήσαντος Μελετίου κατὰ Δεκέμβριον τοῦ 1833 ὁ Πέτρος, οὗ τὸ ὑπόμνημα ὅρα αὐτ. σ. 753.

¹ Οὕτως ἡ ἐν Βελιγραδίῳ γενομένη ἐκλογὴ τοῦ Μ. Σαβάτζκης Μελετίου εἰς διαδοχὴν τοῦ τελευτήσαντος Σάββα ἐκυρώθη ὑπὸ τοῦ ἡγεμόνος Σερβίας Ἀλεξάνδρου Καραγεώργεβιτς. "Ὅρα τοῦ Μ. Σερβίας Πέτρου τὸ πρὸς τὸν Π. "Ανθιμον τὸν ΣΤ' ἀπὸ 8 Μαΐου 1847 γράμμα, αὐτ. σ. 759-760. Ὑπὸ τοῦ ἡγεμόνος Μιχαὴλ Ὁβρένοβιτς ἐκυρώθη ἡ ἐκλογὴ τοῦ Μ. Σερβίας Μιχαήλ. "Ὅρα τὸ ἀπὸ 8 Αὐγούστου 1859 πατριαρχικὸν γράμμα πρὸς τὸν Μ. Σερβίας Μιχαήλ (αὐτ. σ. 763-764), ὑπὸ τοῦ ἡγεμόνος Σερβίας Μιχαήλ Ὁβρένοβιτς τοῦ Γ' ἐκυρώθη ἡ ἐκλογὴ τοῦ Γαβριήλ Βρακέφονιτς εἰς διαδοχὴν τοῦ προβιβασθέντος εἰς τὸν μητροπολιτικὸν τῆς Σερβίας θρόνον ἐπισκόπου Σαβάτζκης Μιχαήλ (αὐτ. σ. 765).

² Οὕτως ἡ χειροτονία τοῦ εἰς διαδοχὴν τοῦ τελευτήσαντος Σάββα αἰρεθέντος Μ. Σαβάτζκης Μελετίου ἐγένετο ὑπὸ τοῦ Μ. Βελιγραδίου Πέτρου, τοῦ Οὐζίτζης Νικηφόρου καὶ τοῦ Τομότζκης Δοσιθέου (αὐτ. σ. 759-760), ὁ αἰρεθεὶς καὶ κυρωθεὶς Σαβάτζκης ἀρχιμανδρίτης Γαβριήλ Βρακέφονιτς ἐχειροτονήθη ὑπὸ τοῦ Μ. Σερβίας Μιχαήλ καὶ τῶν ἐπισκόπων Οὐζίτζης Ἰωαννικίου καὶ Νεγοτίνης Γερασίμου. Μόνον ὁ αἰρεθεὶς ἐπίσκοπος Νεγοτίνης Γεράσιμος ἐχειροτονήθη ὑπὸ δύο καὶ δέ, τοῦ Μ. Σερβίας Πέτρου καὶ τοῦ ἐπισκόπου Οὐζίτζης Ἰωαννικίου, διὸ καὶ προεστράπη ὑπὸ τοῦ Π. διὰ τοῦ ἀπὸ 1 Νοεμβρίου 1854 γράμματος ὁ Μ. Σερβίας Πέτρος, ἵνα εἰς τὸ ἐξῆς προσέχῃ πλεύτερον εἰς τὴν ἀκρίβειαν τῶν κανόνων καὶ τὴν τάξιν καθόλου τῆς ἐκκλησίας (αὐτ. σ. 761-762).

³ "Ὅρα τὸ ἀπὸ Μαΐου 1847 γράμμα τοῦ Μ. Σερβίας Πέτρου πρὸς τὸν Π. "Ανθιμον τὸν ΣΤ', αὐτ. σ. 759-760, τὸ ἀπὸ 8 Δεκεμβρίου 1860 γράμμα τοῦ Μ. Σερβίας Μιχαήλ πρὸς τὸν Π. τὸ γνωρίσαν αὐτῷ τὴν ἐκλογὴν καὶ προχείρισιν τοῦ ἀρχιεπισκόπου Σαβάτζκης Γαβριήλ, αὐτ. σ. 765-766.

⁴ "Ὅρα τὸ ἀπὸ 23 Μαΐου 1847 γράμμα τοῦ Π. Ἀνθίμου τοῦ ΣΤ', δι' οὗ ἐγνωρίσθη τῷ Μ. Σερβίας Πέτρῳ ἡ ὑπὸ τῆς Μεγάλῃς ἐκκλησίας ἀποδοχὴ τῆς ἐκλογῆς καὶ χειροτονίας τοῦ ἐπισκόπου Σαβάτζκης Μελετίου καὶ ἡ τοῦτου καταχώρισις ἐν τῷ τῶν ὑπομνημάτων ἐκκλησιαστικῷ κώδικι (αὐτ. σ. 761), τὸ ἀπὸ 1 Νοεμβρίου 1854, δι' οὗ ἐγνωρίσθη τῷ εἰρημένῳ Μ. ἡ ὑπὸ τῆς Μεγάλῃς ἐκκλησίας ἀποδοχὴ τῆς ἐκλογῆς καὶ χειροτονίας τοῦ ἐπισκόπου Ριάπτζης Μιχαήλ, Νεγοτίνης Γερασίμου, τὸ ἀπὸ 3 Σεπτεμβρίου 1859 γράμμα τοῦ Π. Κυρίλλου τοῦ Ζ' πρὸς τὸν Μ. Σερβίας Μιχαήλ, πρὸς τὸν ἡγεμόνα Σερβίας (αὐτ. σ. 763-764), τὸ πρὸς τὸν Μ. Σερβίας Μιχαήλ ἀπὸ 30 Δεκεμβρίου 1860 γράμμα τοῦ Π. Ἰωάκειμ τοῦ Β', δι' οὗ ἐγνω-

Μητροπολιται καὶ ἐπίσκοποι τῶν ἐν Σερβίᾳ μητροπόλεων καὶ ἐπισκοπῶν καὶ κατὰ τὰ τρία ἐκτεθέντα στάδια, ὑπ' ἀριθ. I, II καὶ III, ἤρουντο εἴτε 1. ἀρχιμανδρίται, πρωτοσύγγελοι καὶ καθόλου ἱερομόναχοι¹, εἴτε 2. κεχειροτονημένοι ἤδη ἀρχιερεῖς καὶ δῆ, ἢ Α' μητροπολιται², ἢ Β' ἀπλοῖ ἐπίσκοποι³.

ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΙΑΤΡΙΚΗΣ. — Les manuscrits médicaux inédits d'Adamant Coray. — I. — Les Traductions, par Aristote P. Kousis.

Dans le but d'achever et compléter l'étude sur «Adamant Coray comme médecin», que j'ai eu l'honneur de communiquer à l'Académie le 30 Mars 1933 à l'occasion du centenaire de sa mort, je me suis rendu à Chio, où j'ai compulsé tous les manuscrits inédits se trouvant dans la Bibliothèque de Coray et concernant la médecine et j'en ai pris des copies, que je tiens prêtes à éditer.

J'ai l'honneur de vous communiquer le résultat de mes recherches et je commence aujourd'hui par ses traductions.

Trois de ses manuscrits contiennent des traductions françaises d'œuvres d'anciens médecins grecs:

Le premier manuscrit N° 279, écrit par Coray sur du papier de dimensions 0,213×0,170, non relié, se compose de 452 pages, dont 188 contiennent

ρίσθη ἢ ὑπὸ τῆς Μεγάλης ἐκκλησίας ἐπευλόγησις τῆς αὐτῇ γνωρισθείσης ἐκλογῆς καὶ χειροτονίας τοῦ ἐπισκόπου Σαβάτζκης Γαβριὴλ (αὐτ. σ. 766-767).

¹ Οὕτω μητροπολιται Βελιγραδίου ἡρέθησαν ὁ Σωφρόνιος κατὰ Νοέμβριον τοῦ 1739 (αὐτ. σ. 698-699), ὁ Διονύσιος κατ' Ἰούλιον τοῦ 1784 (αὐτ. σ. 700-701), ὁ Μεθόδιος κατὰ Σεπτέμβριον τοῦ 1791 (αὐτ. σ. 704-705), ὁ Λεόντιος κατ' Ἀπρίλιον τοῦ 1801 (αὐτ. σ. 709), ὁ Ἀγαθάγγελος κατὰ Νοέμβριον τοῦ 1815 (αὐτ. σ. 718-719), ὁ Μελέτιος κατ' Αὐγουστον τοῦ 1831 (αὐτ. σ. 750), ὁ Πέτρος κατὰ Δεκέμβριον τοῦ 1833 (αὐτ. σ. 753), μητροπολιται Οὐζίτζης καὶ Βαλιόβου ὁ Ἀνθίμος κατὰ Μάρτιον τοῦ 1802 (αὐτ. σ. 709-710), ὁ Δανιὴλ κατ' Ὀκτώβριον τοῦ 1814 (αὐτ. σ. 714), ὁ Μελέτιος κατὰ Νοέμβριον τοῦ 1815 (αὐτ. σ. 718), ὁ Γεράσιμος κατ' Αὐγουστον τοῦ 1816 (αὐτ. σ. 719), ὁ Νικηφόρος ἐν ἔτει 1831 (αὐτ. σ. 750 καὶ 751-752), ἐπίσκοπος δὲ τῆς τῇ μητροπόλει Τυρνόβου ὑποκειμένης ἐπισκοπῆς Λοφτζοῦ ὁ Διονύσιος κατ' Ἰούνιον τοῦ 1827 (αὐτ. σ. 743-744), τῆς ἐπισκοπῆς Σαβάτζκης ὁ Μελέτιος κατὰ Μάιον τοῦ 1847 (αὐτ. σ. 760-761), τῆς ἐπισκοπῆς Νεγοτίνης ὁ Γεράσιμος κατ' Ὀκτώβριον τοῦ 1847 (αὐτ. σ. 761-762), τῆς ἐπισκοπῆς Ριάπττζας ὁ Μιχαὴλ κατ' Ὀκτώβριον τοῦ 1854. Ὅρα τὸ ἀπὸ 1 Νοεμβρίου 1854 πατριαρχικὸν γράμμα πρὸς τὸν Μ. Σερβίας Πέτρον (αὐτ. σ. 761-762).

² Οὕτω Μ. Οὐζίτζης ἡρέθη ὁ Μπέλα Τζερεβένας Μ. Ἰωακείμ κατ' Ὀκτώβριον τοῦ 1747 (αὐτ. σ. 769-770), Μ. Βελιγραδίου ὁ Μ. Μεσημβρίας Κύριλλος κατ' Αὐγουστον τοῦ 1825 (αὐτ. σ. 738-739).

³ Οὕτω μητροπολιται Βελιγραδίου ἡρέθησαν οἱ ἐπίσκοποι Λοφτζοῦ Ἀνθίμος κατὰ Μάρτιον τοῦ 1827 (αὐτ. σ. 741), Σαβάτζκης Μιχαὴλ κατὰ Σεπτέμβριον τοῦ 1859 (αὐτ. σ. 763-765).